

Γιατί νηστεύουμε την Μεγάλη Τεσσαρακοστή (Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Για πιο λόγο νηστεύουμε τις σαράντα αυτές ημέρες; Την παλαιά εποχή πολλοί πιστοί προσέρχονταν στα μυστήρια χωρίς καμιά προετοιμασία και μάλιστα κατά την εποχή που ο Χριστός τα συνέστησε. Αντιλαμβανόμενοι οι πατέρες την παρακαλούμενη βλάβη από την απροετοίμαστη προσέλευσι, αφού συγκεντρώθηκαν

καθιέρωσαν σαράντα ημέρες νηστείας, προσευχών, ακροάσεως του θείου λόγου και συνάξεων, ώστε, αφού καθαρισθούμε όλοι μας με κάθε επιμέλεια και με προσευχές και με ελεημοσύνη και με νηστεία και με ολονύκτιες παρακλήσεις και με δάκρυα μετανοίας και με εξομολόγησι και με όλα τα άλλα, να προσέλθουμε έτσι στην Θεία Κοινωνία με καθαρή κατά το δυνατό συνείδηση.

Και ότι μ' αὐτὸ κατώρθωσαν μεγάλα πράγματα, συνηθίζοντας μας με την συγκατάβασι αυτή στην νηστεία, γίνεται φανερό από το εξής: Αν εμείς ὅλο τον χρόνο επιμείνουμε να φωνάζουμε και να κηρύσσουμε την νηστεία, κανείς δεν προσέχει στα λόγια μας· αν ὅμως ἔλθῃ ο καιρὸς της νηστείας της Τεσσαρακοστής, τότε, χωρίς κανείς να προτρέπη οὔτε και να συμβουλεύῃ και ο πιο νωθὸς αφυπνίζεται και ακολουθεῖ την προτροπή και την συμβουλή, που επιβάλλει ο καιρὸς.

Αν λοιπὸν σε ρωτήσῃ ο Ιουδαῖος και ο ειδολάτρης, για ποιὸν λόγο νηστεύεις, μη πῆς, ὅτι νηστεύεις για το Πάσχα η για την θυσία του Σταυροῦ, γιατί θα του δώσης μεγάλη αφορμή για αντεκλίσεις. Γιατί δεν νηστεύουμε για το Πάσχα οὔτε για τον Σταυρὸ, ἀλλὰ για τα δικά μας αμαρτήματα, επειδὴ πρόκειται να προσέλθουμε στα μυστήρια· γιατί το Πάσχα δεν εἶναι αἰτία νηστείας οὔτε πένθους, ἀλλὰ υπόθεσης ευφροσύνης και χαράς. Γιατί ο Σταυρὸς συνέτριψε την αμαρτία, ἐγένε καθάρσιο της οικουμένης, ἐγένε αἰτία συμφιλίωσης και εξαλείψεως της πολυχρόνιας ἐχθρας, ἀνοίξε τις πύλες του ουρανοῦ, ἐκανε τους εχθροὺς φίλους, επανέφερε στον ουρανὸ, τοποθέτησε στα δεξιὰ του θρόνου του Θεοῦ την ἀνθρώπινη φύσι και μας πρόσφερε ἀμέτρητα ἄλλα πνευματικὰ αγαθὰ. Δεν πρέπει λοιπὸν να πενθούμε οὔτε να θλιβώμαστε, ἀλλὰ να αγαλλώμαστε και να χαिरώμαστε. Γι αυτό και ο Παῦλος λέγει· **«Σε μένα ας μη συμβῆ να καυχηθῶ για τίποτε ἄλλο, παρά μόνο για τον σταυρὸ του Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Γαλ. 6,14).** Και πάλι· **«Ο Θεὸς δείχνει την ἀγάπη του προς εμὰς με το ὅτι, αν και ἡμασταν αμαρτωλοί, ο Χριστὸς πέθανε για μας» (Ρωμ. 5,8).** Κάτι παρόμοιο λέγει και ο Ἰωάννης· **«Γιατί τόσο πολὺ ἀγάπησε ο Θεὸς τον κόσμον» (Ἰω. 3,16).** Πες ὅμως, πως; Αφού ἀφησε κατὰ μέρος ὅλα τα ἄλλα, ἀνέφερε τον σταυρὸ. Γιατί, αφού εἶπε, **«τόσο πολὺ ἀγάπησε ο Θεὸς τον κόσμον»**, πρόσθεσε, **«ὥστε ἔδωσε τον Μονογενῆ Υἱο του να σταυρωθῆ, ὥστε να μη χαθῆ ο καθένας που πιστεύῃ σ' αὐτὸν, ἀλλὰ να ἔχη ζωὴ αἰώνια» (Ἰω. 3,16).** Αν εἶναι λοιπὸν ο Σταυρὸς αφορμὴ ἀγάπης και καύχημα, ας μη λέμε, ὅτι πενθούμε γι αὐτόν. Γιατί δεν πενθούμε για ἐκεῖνον - μη γένοιτο - ἀλλὰ για τα δικά μας αμαρτήματα. Γι' αὐτὸ νηστεύουμε.

(Κατὰ Ἰουδαίων, Λόγος Γ, ΕΠΕ 34,176 - 180. ΡΓ 48,722) Αποσπάσματα ἀπὸ το βιβλίον: ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΟΣΤΟΜΟΥ Χρυσοστομικός Ἄμβων

Πηγή: agiosmgefiras.blogspot.gr